

Karafiáth Orsolya

Egy hét a Boldog-kabátban

*Fél-kába hétfőhöz varázs-köpeny –
jól titkolta, hogy van mit rejtennem.
Kedden kacér kosztüm-kabátka lett,
s négy megbeszélést vészelt át velem.*

*A ponchók szerdája nem semmi volt!
Akár húszévesként, trapézgatyában –
Tabán, hát persze. Hol máshol lehattunk?
Talán szerelmesen, kissé beálltan...*

*Seszin csütörtök – egyszerű felöltő;
pár perc csupán, kávé a Macskakőben.
De ó, a péntek! Ezüst színházi stóla –
a bőrömig sugárzott, s most is érzem...*

*Tigrismintás műszőrme bunda: szombat.
Rejtett éjféli, el csak nem múlt az este.
Ráckert; langyos, lassú nyárvégi pangás.
„Kissé égő a nő” – mondtad nevetve.*

*Vasámap széldzseki, kiránduláshoz.
(Kapucnijától kismanó-alakban
próbáltam minden lépést tartani.)
Majd visszakérted, és én visszaadtam.*